

Teden zadružnih domov bo vnesel na naša gradilišča še večji polet

Ko smo proslavljali 1. maj v vasi Šešče skupno z graditelji zadružnega doma, ki je danes pod streho, se je človek, ki ni neposredno sodeloval pri vseh naporih graditeljev, vprašal, kaj je pripomoglo graditeljem, da so dosegli tako velikanske uspehe le v nekaj dneh. Brez dvoma ne bomo nikoli dovolj podčrtali pri gradnji zadružnih domov, kakor pri vsaki drugi akciji enotnosti delovnega kolektiva, ki ji je zadal nalogo zgraditi kakršen koli objekt. To pa velja še posebno za graditelje zadružnih domov. Kdor je pa bil na gradilišču samem vsaj eno samo uro, se je lahko prepričal na lastne oči o požrtovornosti vseh vaščanov od najmlajših pa tja do sivolasih starčkov. Mislim, da iz raz požrtovornosti za vse to kar se je dogajalo in se še dogaja na tem gradilišču, je preskromen, kajti to se lahko po pravici imenuje množično herojstvo delovnega ljudstva na vasi, ki se nadaljuje in stopnjuje z nezmanjšanimi napori graditeljev.

Mislim, da je ravno ta primer graditeljev v Šeščah dal duška in tekmovalnega poleta tudi graditeljem v Libojah, Vrbiu, Št. Pavlu, Petrovčah, Lisičnem in še nekaterim, ki so do danes dosegli že zelo lepe uspehe.

Vprašati se pa moramo, kaj je z ostalimi gradilišči, od katerih bi človek opravičeno pričakoval vsaj enakih uspehov kakor že od omenjenih, če že ne večjih. Upravičeno se vprašujemo, kaj mislijo uprave na Planini, v Št. Vidu, v Dobju, Frankolovem, Vojniku, Škofji vasi itd. Ali ti kraji in njihovo delovno ljudstvo ne želi svojega zadružnega doma? Če se le pogovarjaš nekaj minut s človekom, na kateri koli naših vasi in mu omeniš zadružni dom se mu obraz razleže od zadovoljstva, ko pomisli na to, da je tudi njegovemu kraju prišel čas boljšega, lepšega in kulturnejšega življenja, kar je bilo za našo vas nekoč le v meglo zamotana nedosegljiva želja.

Ob tem se moramo pa še vprašati kako dosegajo naša gradilišča plan in kako vzporedno z gradilišči dosega svoj plan Okrajna uprava kot celota pri gradnji zadružnih domov, ki smo si ga postavili.

Pokazalo se je, da cela vrsta gradilišč ni še zdaleka vodila dovolj ostre borbe za nabavo materiala iz lastnih virov, tu je

treba podčrtati nabavo lesa, ki je najbolj otežkočena. Ravno takšno vprašanje se pa postavlja v zvezi z delovno silo, strokovnimi kadri, povezavo in neposredno pomočjo okrajne uprave s krajevnimi, pri tem pa še posebno razumevanje ali bolje rečeno nerazumevanje nekaterih gradbenih strokovnjakov, ki so prevzeli skrb za posamezna gradilišča, sedaj pa ne pokažejo dovolj volje do pomoči tej naši veliki skupni akciji. Če se končno ozremo še na pomoč in sodelovanje množičnih organizacij, ki jo nudijo, oz. bi jo morali nuditi pri tej akciji, bomo videli, da stojimo danes zelo daleč za pripravljenostjo in borbenostjo naših delovnih ljudi na vasi.

Da pa bi z dosedanjimi napakami temeljito obračunali, je sklenil Okrajni odbor OF, da skupno s svojimi množičnimi organizacijami skupno z Okrajno upravo za gradnjo zadružnih domov organizira

Teden zadružnih domov

ki bo trajal od 30. maja do 6. junija. Namen tega tedna ni samo, da z izkušnjami, ki smo jih pridobili pri dosedanjem delu v času, ko se borimo z vsemi težkočami, odpravimo vse napake, ki smo jih dosedaj delali, ampak je namen tega tedna mnogo širši in globlji po značaju in vsebini. V tem tednu moramo vso pripravljenost, borbenost in predanost naših delovnih kolektivov na vasi in predvsem na vasi pravilno organizacijsko zajeti, tako da bomo s to pripravljenostjo v tem tednu in pa v pripravih na ta teden naredili tako velik korak naprej, da bomo tisti čas, ki smo ga dosedaj zamudili, dohiteli in prehiteli. To se pravi: v pripravih na ta teden se naj razvije široka agitacija in mobilizacija materiala iz lokalnih virov, delovne sile na vasi, strokovnjakov, predvsem pa velja to za tovaršne gradbene strokovnjake in za aktiviste, ki so odgovorni za posamezna gradilišča, da bodo napeli vse sile in skoncentrirali vso pozornost za dosego res vidnih uspehov pri gradnji zadružnih domov. V pripravih za ta teden moramo vsi podesetoriti tempo pripravljenosti in samogradnje zadružnih domov pod geslom:

«Teden zadružnih domov naj bo velika ofenziva za izpolnitev vseh naših nalog in obveznosti na naši vasi.» B. S.

Kdo je kriv, da so v okraju Celje-okolica še vedno neobdelane površine plodne zemlje

Bilo bi predolgovozno, da bi navedli potrebo obdelave vsakega koščka zemlje. Tekoj po osvoboditvi se je stalno poudarjalo to vprašanje. Zgodilo se je, da so nemarneži izgubili zemljo, kajti pri nas se je končno uveljavil zakon: »Zemlja je last tistega, ki jo obdeluje!«

Medtem, ko se po vsej zemlji bje boj za boljši življenjski standard delovnega ljudstva, se je zgodilo marsikje, da se je zaradi malomarnosti zanemarilo še precej rodovitne zemlje. Res je, da so se ponekod pojavile težkoče, vendar ni rečeno, da se te težkoče ne bi dale premostiti, če bi jih ljudje in odgovorni organi prej opazili. Ni čudno, če se je problem opazil prepozno in če je bila rešitev prepozno utemeljena, da je navsezadnje res vse prepozno.

Po poročilu iz okraja Celje-okolica smo ugotovili, da je v okraju ostalo še 250 ha neobdelane zemlje. Koliko so ti podatki točni, ne moremo s 100-odstotno gotovostjo iz naslednjih vzrokov: 9. maja se je po vsej Sloveniji vršil pregled zemljišč. To važno nalogo bi bilo treba vestno izpolniti, medtem pa so se v okraju Celje-okolica storile napake, katere je treba obsojati. Krajevni ljudski odbori Kuretno, Rifengozd in Debro sploh niso bili obveščeni, da se pregled mora tega dne izvršiti. Verjetno je takih odborov še

več. V KLO Sv. Jurij ob južni železnici je bil za pregled ogroženih površin zadolžen tov. Plavštajner Edo. On pregleda sam ni izvršil in je nalogo prepustil KL odboru, ki pa se tudi ni zmenil za to.

Iz tega je razvidno, da zgoraj navedeno poročilo tudi ni povsem točno, ker verjetno se bo v teh KLOjih odborih našlo še dosti napak, za katere bi bilo treba poiskati povzročitelje. Nekaj primerov, ki jih navajamo, bo dokazalo dejstvo, da se je pregled vršil šele potem, ko je prišel ukaz, namesto da bi sproti v času seive kontrolirali delo.

Komu bi pripisovali krivdno, da je na primer v KLO Ljubečni še 3 ha neobdelane površine. Omenjena zemlja nima lastnika. To je KLO verjetno vedel že poprej. Morda so prepozno zaprosili OLO, naj dodeli to zemljo KLO, da prošnja še ni rešena.

V KLO Rifengozd so se tudi prepozno spomnili, da nimajo ljudi za obdelavo. Tudi tam je 5,84 ha zemlje neposejane. Šele sedaj so zaprosili za pomoč sindikatov. Se mar ne bi moglo to prej urediti?

KLO Galicija dobro ve, da lastnik 1,05 ha zemlje, ki ni obdelana, zaradi lenobe ni posejal. Lastnik je od KLO dobil nalog, da zemljo v teku sedmih dni poseje, ali pa se zemlja

BORBA PROTI KOLORADSKEMU HROŠČU

Skrbno pregledovanje krompirjevih nasadov - naša važna in odgovorna naloga

Akcija proti koloradskemu hrošču se je začela in ponekod posebno v žetani ogroženih krajih, že pregledujejo krompirišča. V našem okraju se dosedaj še ni pojavil, toda nad tem dejstvom se ne smemo uspavati. Pri nas ni kmetovalca, ki ne bi imel precejšnjega dela svoje obdelane površine zasajene s krompirjem. Posebno malim in srednjim kmetom je krompir najvažnejši pridelek in zato našemu ljudstvu osnovna hrana. Dopusiti torej, da bi ta, tako važen pridelek uničeval njegov najhujši sovražnik, bi pomenilo zadati našemu gospodarstvu velikansko nepopravljivo škodo.

Da bi pojav koloradskega hrošča lahko v kati zatrl, je predvsem najvažnejše, da stalno pregledujemo krompirjeve nasade. Čim bi bil nekje opazen, bi potem lahko oblast z uporabo vseh za uničevanje potrebnih sredstev organizirala iztrebljenje škodljivca. Zato je dolžnost vsakega kmeta, da najmanj tedensko pregleda svoja krompirišča. Za kontrolo nad tem, če so kmetje res temeljito pregledali ves zasajen krompir, pa bodo množične organizacije OF vsakih štirinajst dni masovno pregledovale vsa krompirišča. Prvi masovni pregled krompirjevih nasadov bodo izvedle množične organizacije v obeh okrajih v nedeljo 23. maja. Toda po nekaterih izkušnjah iz lanskega leta pregledov, moramo letos doseči, da bodo člani množičnih organizacij pregledali krompirišča tako skrbno, da bomo lahko sigurni, da na pregledanem področju ni bilo opaziti hrošča. Zato je potrebno pregledati vsak krompirjev grm posebej, posebno pa na spodnji strani listov, kamor zne-sejo zamice jajčeca.

odvzame. Čez teden dni bo pa za setev že zelo pozno.

Zgodili so se tudi primeri, da so lastniki posestev že onemogli. Jasno je, da se jih siliti k delu ne more. Čudno pa je, da očitvidci niso že prej videli onemoglosti teh ljudi, katerim je vaška skupnost že po človečanskih dolžnostih dolžna pomagati. Isti slučaj je s kmeti, ki nimajo vprežne živine. Če ne več, že iz tega stališča bi morali poskrbeti za popolno obdelavo vse orne zemlje, saj vendar dobro vedo, da se obvezna oddaja predpiše na količino plodonosne zemlje. Torej bo breme neobdelane zemlje prišlo na vse kmete. Omeniti pa moramo drugo, važnejše vprašanje, ki zadeva ta problem. Vsak državljan, vsaka delovna skupnost je dolžna nuditi čim več za dobrobit skupnosti. Delavec v tovarni se trudi, da napravi

DA DOSEŽEMO VEČJE IN BOLJŠE REZULTATE PRI GRADNJI ZADRUŽNIH DOMOV, MORAMO AKTIVIZIRATI VSE DELOVNO LJUDSTVO, MORAMO UTRDITI POLITIČNO IN GOSPODARSKO ZAVEST NAŠEGA KMETA, MORAMO VZBUDITI VEČJI ČUT ODGOVORNOSTI KRAJEVNIH UPRAV DO LJUDSTVA IN FRONTE.

Koloradski hrošč je dolg približno en centimeter, torej nekaj večji od pikapolonice in ima po hrbtu rjave podolgovate črte. Ličinka tega hrošča je najprej rdeča, pozneje pa postane nekoliko bolj rumenkasta. Dolga je približno en centimeter. Samica odloži po 18 do 20 jajčec, ki so pomarančno rumene barve.

Ko hrošča, ličinke, ali jajčeca odkrijemo, jih je treba takoj uničiti. Kdor pregleduje nasad naj ima v posodi s seboj vsaj vodo. Najboljše pa je imeti s seboj denaturirani spirital ali petrolej, v katerega spusti dobljenega škodljivca, jajčeca ali ličinko. Vsako okužbo mora lasnik ali kdor koli jo je opazil, nemudoma javiti na Krajevni ljudski odbor, ali tovarišu, ki v tem odboru odgovarja za izvajanje akcije uničevanja koloradskega hrošča. Ta pa mora takoj obvestiti Okrajni ljudski odbor, ki mora takoj podvzeti vse potrebno za uničenje zalege. Parcelo, ki je okužena je treba takoj označiti, prav tako grmiče. Vsak kmet je dolžan v začetku svoje njive pritrčiti tablico kamor mora beležiti vse svoje preglede, preglede masovnih organizacij in drugih kontrol.

V vsaki vasi, vsakem KLO-ju je odgovoren tovariš za akcijo pri uničevanju tega škodljivca. Prav tako imajo množične organizacije v svojih vodstvih za to zadolžene tovariše. To pa še ni vse. Razgibati moramo vse članstvo, posebno pa kmete kot posameznike ali zadrugarje v najdoslednejšo borbo proti temu največjemu škodljivcu. Na zborovanjih, sestankih in povsod moramo vsemu ljudstvu prikazati veliko gospodarsko važnost te akcije. V akcijo posebno

čim več predmetov za trg. Kmet pa je dolžan storiti vse, da v naši novi državi ne bo kot po ostalih državah, ki so kapitalistično upravljane. Pri nas moramo skrbeti, da bo čim prej za vsakega delovnega človeka dovolj kruha. Na srečo takih prekrškov in nemarnosti ni preveliko in na srečo je zavesti zajela največje število kmetov. Zato so kmetje in organi ljudske oblasti dolžni opozarjati na težave in napake. Treba je težave pravočasno opaziti in jih premagati, ker se lahko zgodi, da se bo malomarnost kazala tudi pri obdelavi in pri pospravljanju pridelkov. Odpri je treba oči in zavestno delati.

Le na ta način bo trdna vez med delavci in kmeti ostala res trdna, če bo vsak delavec, pa naj si bo na polju ali v tovarni, storil svojo državljansko dolžnost.

Proglasitev udarnikov v Tovarni šamotnih izdelkov v Št. St. St.

V nedeljo dne 9. maja ob 9 dopoldne so se delavci in delavke zbrali v delovnem prostoru, da na svečan način proglasijo udarnike in nagradijo najboljše v svoji sredini.

Ker se je tovarna šamotnih izdelkov priključila železnici, je tov. predsednik sindikalne podružnice zaprosil upravo podjetja železarne, da odstopi nekaj denarja za nagrado udarnikov in nagrajencev. Podjetje je pristopilo na pomoč, ter iz svojega direktorskega fonda prispevalo 15.000 din. Kolektiv je proglasil iz svoje srede tri najboljše tovariše, ki so vsestransko izpolnjevali pogoje za udarnika. Delali so marljivo, trudili se, po svoji sposobnosti, kako bodo prišli čim več materiala in izboljšali delo kvaliteto in kvantitetno. Za udarnike so bili proglašeni tov. Ščetinec Peter, Pevac Jakob in tov. Jervinešek.

V Celju smo dobili nov mladinski dom

Kjer so nekdanje šolske sestre zapirale mladino pred svetom, pred stvarnostjo, jo vzgajale v mlačne ljudi, tu se danes razlega vrisk nove mladine. Nekdanji vila šolskih sester je danes mladinski dom, kjer je našlo zatočišče okrog 50 otrok. Delno so to sirote brez staršev in so v popolni oskrbi v domu, delno enostranske sirote, katerih matere, žene padlih borcev, so zaposlene v produkciji.

Dom nosi ime po naši hrabri talki Tončki Čečevi, ki je izšla iz vrst borcev za svobodo, iz vrst trboveljskih proletarcev.

Začudil sem se ob vstopu v dom. Lepe svetle sobe, otroške spalnice z belimi posteljami, primerno urejena kopalnica, mala a zelo prijazna kuhinja, vse to sem zagledal sedaj po treh mesecih adaptacijskih del. Mnogo truda je vložena v tem delu. Brez dvoma ima pri vsem največ zaslug upravnica tov. Smagur Boža, ki je zelo skrbno pripravila otrokom udoben domek. Sicer gre pa velika zahvala tudi

pri pregledih lahko prav koristno pritegnemo tudi šolsko mladino.

Velika resnost tega problema, saj gre tu za ohranjanje našega prirodnega in narodnega bogastva in navsezadnje za ohranjanje interesov vsakega kmeta kot posameznika ali cele zadruga, nam jasno nakazuje, da moramo v akcijo za uničevanje koloradskega hrošča pritegniti vse ljudstvo in le na ta način bomo lahko dosegli zaželjene uspehe.

Pri podjetju »Beton« tekmujejo

Odnosi do tekmovanja pri gradbenem podjetju »Beton« so se v zadnjem času znatno poboljšali. Podjetje je napovedalo tekmovanje raznim gradbenim podjetjem v Sloveniji, z druge strani pa prevzelo napovedano tekmovanje od vseh gradbenih podjetij Slovenije. Tekmovalo se bo po naslednjih točkah:

1. Katero podjetje bo prvo pričelo z gradnjo na vseh gradiliščih, za katera so pripravljeni projekti.
2. Katero podjetje bo prvo uvedlo pri svojih delih stoodstotno akord.
3. Katero podjetje bo prvo imelo zadostno število delovne sile in katero podjetje bo zaposlilo največ ženske delovne sile.
4. Katero podjetje bo najboljše izpolnjevalo normative.
5. Katero podjetje bo organiziralo največ brigad.

Za letošnje tekmovanje se opaža veliko zanimanje, tako med delavstvom, kakor tudi med nameščenci podjetja. Kakor so se že v začetku gradbene sezone izkazale mladinske brigade »Betona«, kot najboljše, je pričakovati, da bo zgledu mladincev sledilo tudi ostalo delavstvo. Tako bo dalo tekmovanje koristi ne samo tekmovalcem samim, nego bo imelo splošen pomen za čimprejšnjo izvedbo letnega plana.

Druga obveza podjetja »Betona« je prostovoljno delo pri čiščenju ruševin mesta Celja in pri gradnji Zadružnih domov. Vsi delavci in nameščenci so obljubili, da bodo prispevali mesečno vsak po 8 ur, skupno v letošnji sezoni od najmanj po 50 ur. Z ozirom na stanje delavcev in nameščencev podjetja bo znašalo to približno 4.500 ur.

S prostovoljnim delom se je že pričelo in je udeležba prav zadovoljiva. Nameščenstvo »Betona« dela na zadružnem domu v Medlogu in na ruševinah, med tem ko opravlja delavstvo svoje udarniške ure na gradilišču podjetja in s tem presežkom plačuje kvalificirane moči za zadružne domove.

Vsi se zavedajo, da bodo le s pridnim delom in z dobro organizacijo dosegli svoj letni plan, za katerega so dali obvezo, da ga bodo izvršili do 15. decembra 1948.

ženam III. četrti, ki so zelo pridno pomagale pri čiščenju in urejanju doma.

Pred enim mesecem se je začelo tu novo življenje. Spet smo rešili s tem marsikatero težko socialno vprašanje. Tu so mnogi otroci dobili svoj novi dom in so s tem dobro preskrbljeni. Uprava doma se trudi, da bi življenje teh otrok čim prijetneje uredila. Dve učiteljici pomagajo otrokom pri učenju, z njimi delajo naloge, nudijo jim tudi razvedrilo s fizikalnimi igrami in podobnim. Če greš mimo, v njihovem prostem času, daleč slišiš njihov vrisk, ko se podijo po dvorišču v okrilju sadnega drevja. Seveda tudi prepričanje nastane in mora včasih tudi tov. upravnica poseči vmes, toda to nič ne de; zdrav duh v zdravem telesu.

Dom se je šele osnoval in je še v začetku razvoja. Marsikaj bo še treba, da bo dom res najlepši, tako trdi upravnica, ki je zastavila vse sile za procvit doma in izboljšanje življenja naše mladine.

Gradnja zadružnih domov je preizkušnja požrtvovalnosti in zavednosti naših kmetov

S tem, da je prvi zadružni dom v okraju Celje-okolica dograjen, so graditelji zadružnih domov v vsem okraju dobili novega poleta. Zmagovito graditeljev najboljšega gradilišča v okraju imamo pripisati samo izredni požrtvovalnosti vseh šesčakov in kmetov iz okoliških vasi, ki so dvignili zidovje novega zadružnega doma do 1. maja. Dokončno zadružni dom v Šeščah še ni dograjen, vendar so se graditelji z dosežanimi uspehi uvrstili med najboljše graditelje v Sloveniji. Ta dogodek je izraz globoke privrženosti tamkajšnjih kmetov k petletnemu planu in novi Jugoslaviji je dokaz neomajne skupnosti in trdnje vezi med delavci, kmeti in delovno inteligenco, v enotni politični organizaciji — Ljudski fronti. Na uspehih graditeljev prvega zadružnega doma v Okraju Celje-okolica, bi se morali učiti vsi graditelji v okraju, kajti čim več gradilišč se bo približalo uspehom gradilišč v Šeščah, tem prej bomo dovršili akcijo pri gradnji zadružnih domov.

Med najvažnejšimi pripravljalnimi deli, ki so neobhodno potrebna za dokončno zgraditev zadružnih domov, so apnenice in poljske opekarne. V bližnjih dneh bodo v okraju Celje-okolica zažgali nekoliko novih apnenic in sicer: v Strančah, na Marofu in Dobrni. Na Polzeli, Ljubčini in St. Lovrencu pa so po dolgih letih na novo zažarele opekarne. Od poljskih opekarov in apnenic zavisi večji del vseh del na gradiliščih. Zaradi pomanjkanja cementa se bodo morali zidovi zidati z malto, ki bo imela veliko količino primešanega apna.

Navedli bi lahko še nekaj gradilišč, kjer so graditelji pravilno razumeli potrebo, da čim prej pripravijo vse gradbeni material. Material so pripravili pri Sveti Jedrti, v Vrbi, Breg-Ločici, Petrovčah in še na nekaterih gradiliščih v okraju. Vendar ti uspehi še zdaleč ne dosežajo potrebne višine, če se bomo zavedali, kako hitro mineva čas. Med tem, ko imamo na eni strani popolnoma dograjene zadružne domove, so na drugi strani gradilišča, kjer so delno začeli z delom ali pa graditelji skupno s krajevnimi upravami še niso pokrenili nič, da bi gradnjo zadružnega doma premaknili z mrtve točke.

Ugotovili smo veliko pripravljenost in borbenost našega kmeta in ostalih delovnih kolektivov. Toda postavlja se vprašanje, kako smo znali mi s pomočjo od zgornj, konkretno okrajna uprava, to pripravljenost in borbenost pravilno kanalizirati in organizacijsko zajeti. Mislim, da je pa prav ta točka pri nas najslabša. Kmetje hočejo delati, vendar si sami ne znajo pomagati, zato je okrajna uprava sklenila poiskati način, kako bi zajeli vse kmečke množice v skupno delo pri gradnji zadružnih domov. V ta namen je okrajna gradbena uprava 5. maja sklicala sestanek vseh krajevnih gradbenih uprav. Sestanek je imel nalogo rešiti vse probleme po tem vprašanju in ustvariti jasno sliko o položaju gradnje v vsem okraju. Medtem pa so od 27 gradbenih uprav prisostvovali le predstavniki manjšega števila teh uprav in to iz Dobja, Petrovč, Dramelje, St. Jedrti, Vrbi, Breg-Ločice in Ponikve pri Sv. Juriju. Z ostalih gradilišč pa ni bilo nikogar. Krivdo za tak malomaren odnos do konferenc pa ne nosijo samo krajevne gradbene uprave, temveč tudi aktivisti na okraju, ki so zadolženi za poedina gradilišča. Jasno je, da je izkazovanje pomoči od okrajne gradbene uprave premajhno, če se aktivisti niso niti toliko potrudili, da bi prišli na sestanek ali pa obvestili tamkajšnje uprave. Kot prvi primer, kako so morali prostovoljci čakati na aktiviste in strokovnjake bomo navedli gradilišče pri Sv. Jedrti, za katerega je zadolžen tov. Kovač, iz okrajnega ljudskega odbora. Druga maja se je na določenem prostoru pri Sv. Jedrti zbralo okoli 100 ljudi z namenom, da začnejo kopati temelje. Zemljišče ni bilo zakoličeno, a tov. Kovač in tov. ing. Velikonja, ki sta bila zadolžena za to gradilišče sploh nista poskrbela za to, da bi delovni prostovoljci lahko začeli delati. Če se je tov. Velikonja obvezal, da bo pomagal graditeljem zadružnih domov, kot so se za to obvezali vsi člani društva inž. in tehnikov, potem bi bilo to njegova dolžnost in sedaj po njegovi krivdi gledajo ljudje z nezaupanjem na okraj, češ, da jim noče nuditi pomoči. Podoben primer se je zgodil tudi v Ločici pri Polzeli, in je prav lepo razviden v pismu odbora OF, okrajni upravi, katerega objavljamo.

Drugi primer vam bodo vedeli povedati vaščani iz Dobja: Kmetje v Dobju so se obvezali, da bodo iz svojih gozdov dali ves potreben les, ki bo potreben za žganje opeke. Zemljo in prostor za izdelavo opeke je dal tov. Gračner Matija, med tem ko bo opeko žgal tov. Zelič Jakob. Preskrbeli so si tudi dva zidarja in pet tesarjev. Apno pa bodo dobili od sosednega gradilišča na Marofu. Za delovno silo pa so z obvezami poskrbele množične organizacije v Dobju in bližnji okolici. Vendar se je vse delo ustavilo na enem edinem vprašanju in to je vprašanje gradbenega prostora. Vaščani so na svojem sestanku ugotovili, da je najugodnejši prostor last tamkajšnjega kmeta, gostilničarja in bivšega trgovca Gučka, ki je skušal zavreti gradnjo zadružnega doma s tem, da je odločno vztrajal proti oddaji omejenih parcel. To že vemo, a zakaj stvar

še ni urejena. Tajnik zadruga je imel nalogo ukreniti vse potrebno, da bo zemljišče prišlo v last zadružnikov in je vložil predlog za razlastitev, ki pa se je po njegovem pripovedovanju »izgubil«. Zgubljenega tajnika je lahko vesel samo Guček, medtem ko bodo kmetje končno dokazali, da ni preprek za gradnjo, ki bodo dvignile gospodarski in kulturni nivo vse naše skupnosti.

Na vseh gradiliščih o katerih še ni bilo nič slišati, se bodo lahko našli primeri sovražnikov naše nove državne ureditve, napredka in blagostanja. Tov. Kardelj pa je v svojem govoru na II. kongresu OF odločno dejal:

»Naše ljudstvo bo strnjeno v vrstah Osvobodilne fronte stalno sledilo delu protiljudskih elementov in jih bo že pri prvem koraku, ki vodi proč od naše poti, onemogočilo.«

Zaradi tega se gradnja zadružnih domov ne bo zaustavljala pri takih poizkusih zavlačevanja nekaterih članov gradbenih uprav, ki so se zaradi tega vrinili na vodilna mesta, temveč bo ljudstvo samo odstranilo vse nepravilnosti in ožigosalo njihove povzročitelje. S

Pripravimo vse potrebno za še večji razmah odkupa po vezanih cenah po naših kmetijskih zadrugah

Odkup kmetijskih pridelkov po vezanih cenah je v samem začetku marsikoga navdal z nezaupanjem; temu je bilo krivo nezadostno in nepravilno tolmačenje nekaterih aktivistov, ki so imeli nalogo seznaniti kmete z novim načinom trgovanja. Delno so pri odkupu delali težave kmetje, katerim se je način proste prodaje zdel bolj dobičkanosen, niso pa pomislili na to, da s tem škodujejo skupnosti in navsezadnje tudi sebi. Taki primeri so se pojavili v bližini mest, kjer so kmetje bili navajeni v času vojne prodajati svoje poljske pridelke za drag denar. Nov način trgovanja pa je te nepravilnosti odpravil. Poljski pridelki gredo neposredno v uporabo delavcem v tovarnah in meslinah, medtem ko se kmetom omogoča nabava vseh industrijskih predmetov. Zamenjava je zelo enostavna in kar je glavno, da pri tem ne vleče denarja v svoj žep nekdo tretji, ki je bil po navadi grabežljivi špekulant.

Kolikor se je v začetku pokazalo nerazumevanje, toliko se je zdaj stanje popravilo in odkup po vezanih cenah teče iz dneva v dan boljše. Kmetje prodajajo vse viške. Glavni artikli, ki prihajajo v kmetijske zadruge so fižol, krompir in jajca. Do sedaj so oddali 93.600 kg fižola, 39.000 kg krompirja, 174.000 jajc in tudi razna druga živila. Prihajajo

razna semena: kot bučno seme, sončnice in laneno seme, kakor tudi žito in koruza. Med najboljšimi zadrugami, odnosno med najboljšimi kraji, kjer so zadruge zbrale največ poljedelskih artiklov so: Vojnik, Dobje, Dramlje, Zalec in Sv. Peter. Izmed 66 zadrug v okraju Celje-okolica so začele z odkupom po vezani ceni najprej one zadruge, ki so bile najmočnejše. Tudi sedaj te zadruge prednjačijo pred ostalimi, kljub temu da se je tudi po vseh ostalih zadrugah začel odkup več ali manj dobro razvijati. Zadruge so dobro založene z industrijskimi izdelki in v kolikor jih kje primanjkuje, se bo poskrbelo, da dotični kraji dobijo potrebno količino robe. Dosedaj ljudje najbolj povprašujejo za tekstilnimi izdelki, za rutami, blegom za predpasnike in hlače. Težki primeri so s stroji v vrednosti nad 2000 din. Te stroje kmetje posamezno ne bodo mogli tako lahko kupiti. Je pa mogoče, da se v eni vasi zbere nekaj kmetov, ki bodo skupno kupili potreben stroj in ga tudi skupno izkoristili.

Pojavile pa so se razne težkoče, katere moramo čimprej premagati, kajti tudi majhne napake lahko rodijo večje posledice. Ena izmed glavnih težkoč je pomanjkanje prevoznih sredstev. Zaradi tega je prevoz nereden in zgodi se, da morajo razni odkupljeni predmeti stati v skladiščih. Posebna težava je z jajci. Zato

Budnost ljudstva onemogoča vse poizkuse rušenja naše državne enotnosti

Pred senatom okrožnega sodišča v Celju se je dne 10. maja zaključila dvodnevna razprava proti pripadnikom oborožene tolpe, ki se je kratko dobo svojega obstoja klatila po Savinjski dolini in v brezuspešnem iskanju pripadnikov strahovala mirno prebivalstvo in ropala ljudsko imovino.

Prvo obtoženi Zajc Jakob, strojni ključavničar iz Žalca, je bil organizator in vodja tolpe, v katero je pritegnil Veligovšek Ivana, čevljarkega pomočnika iz Sv. Petra v Savinjski dolini, Puncer Ludvika, ključavničarskega pomočnika iz Celja, Mlinarič Jožeta, kovača iz Celja in Plahuta Ivana, čevljarja z Ostrožnega pri Celju. Zajc Jakob je po osvoboditvi menjal že nešteto služb in je bil tudi iz svojega zadnjega službenega mesta odpuščen zaradi nepravilnega odnosa do dela. Kot delomržež je prežl napore, ki jih daje naše delovno ljudstvo za svojo boljše bodočnost in je začel z organiziranjem oborožene tolpe, ki naj bi z nasilnimi dejanji izpodkopala obstoječo državno ureditev. S svojimi pripadniki se je stavil v službo sovražnikov nove Jugoslavije, ki skušajo z organiziranjem oboroženih tolp in drugih zločinskih sredstev slabiti delovni elan našega ljudstva.

Za oboroženo bando je iz vrst delomržežev in zagrizenih nasprotnikov sedanje družbene in državne ure-

ditve najprej pridobil Ivana Veligovška, nato pa še Ludvika Puncerja in Jožeta Mlinariča. Obtoženi Veligovšek pa je nato pritegnil še Ivana Plahuto. Vodstvo tolpe je prevzel Zajc, katerega so ostali člani nazivali »komandanta«. Za svoje protidržavno delovanje so izbrali čas vpoklicev v Jugoslovansko armado, ker so ga smatrali najbolj primernim za priliv novih članov v tolpo. Pri tem so podcenjevali zavednost in poštenost ljudstva, zaradi katerih je vse njihovo prizadevanje propadlo v kratkih dveh dneh.

Že prvi večer so pripadniki tolpe hoteli mobilizirati v svojo skupino Ivana in Jožeta Vasle ter vrsto drugih vojaških obveznikov v Založah, toda brez uspeha, ker so se jim vsi uprli. Naslednjega dne so v Ponikvi odvzeli v pisarni KLO-a pisalni stroj in papir, kar so potrebovali za pisanje propagandnih letakov in pozivov v oboroženo tolpo. V naslednji noči so prav tako brez uspeha nadaljevali s prisilnim mobiliziranjem vojaških obveznikov. Obtoženi Puncer, Plahuta in Mlinarič pa so ogrožali življenje tov. Leopolda Sovineka s tem, da so streljali skozi vrata njegove hiše, ker jim ni hotel odpreti. Na drugem mestu pa sta Zajc in Plahuta skušala odvzeti municijo pripadniku IZNM Martinu Drinjaku v Orlovi vasi, katerega pa ni bilo doma ter jim njegova žena ni hotela odpreti. Bandita

Krajevni odbor OF
Ločica

Okrajnemu odboru OF Celje-okolica Odseku za gradnjo zadružnih domov

Dne 29. februarja smo vas zaprosili za tehnična navodila pri gradnji našega zadružnega doma. Nekaj dni nato se je naš predsednik osebno zglasil pri vas. Obljubili ste, da boste še tekom tedna poslali v Ločico arhitekta, ki nam bo dal tehnična navodila za gradnjo in odmeril zemljišče. Sedaj pa je od tega preteklo že več kot mesec dni, toda arhitekta še ni od nikoder. Mi bi radi pričeli z gradnjo, da bi bil lahko naš zadružni dom še letos dograjen. Če bi pa radi kakršnih koli tehničnih vzrokov ne mogli priti takoj, vas pa prosimo da naj vsaj čimprej pride, da bomo zadružni dom vsaj do konca leta pokrili.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Tajnik: Predsednik:

morajo zadruge urediti svoje skladišča tako, da se pridelki ne bodo pokvarili, četudi stoje dalje časa v njih. Treba je tudi misliti že vnaprej. Bliža se čiš, ko bodo na poljih začeli pospravljati razne pridelke in takrat morajo biti skladišča pripravljena na večji razmah odkupa. Naj ne bo izgovorov, češ da se je v skladiščih pokvarilo to ali ono. Z odkupljenimi živili je treba ravnati zavestno, ker je vprašanje prehrane pri nas najvažnejše in misliti na to, da je vsako pokvarjeno jajce v škodo skupnosti. Zadruge morajo tudi redno poročati o stanju odkupa, tako da bo Okrajna zveza kmetijskih zadrug imela točno sliko, kam je najbolj nujno poslati prevozno sredstvo.

Velika napaka pa je, če mora avtomobil od odkupa živine voziti dvojce telet po več ur daleč.

V kratkem bo na okraju izdelan razdelilnik živil. Zadruge, ki se nahajajo v bližini industrijskih centrov bodo odkupljene pridelke razdelile že v svojih zadrugah med potrošnike.

Omenili bi lahko še marsikaj. Poskrbimo pa, da se trgovanje na vezane cene izboljša in izkoristi do skrajnosti, nikakor pa ne smemo dovoliti, da bi malenkostne težave ovirale odkup, ki je tako važen za naše delovno ljudstvo.

Kmetje iz kmetijske zadruge v St. Ilju bodo postavili zadružni dom

Na običnem zboru zadruge in raznih drugih sestankih po vaseh, so kmetje obširno razpravljali o svojem zadružnem domu, o njegovi velikosti in legi.

Kljub temu, da so poedinci zavirali delo z raznimi zastraševalnimi parolami, je bil kmalu formiran odbor za gradnjo zadružnega doma, ki je med najbolj gospodarsko razgledanimi in naprednimi kmeti v St. Ilju zbral precejšnje količine lesa, denarja ter delovnih obveznosti. Pozneje so temu vzgledu sledili tudi ostali vaščani.

KLO St. Ilj, na čelu s tov. predsednikom Rajh Francem, daje kmečki zadrugi znatno pomoč. Na skupnem sestanku upravnega odbora zadruge, odbora za gradnjo zadružnega doma, predstavnikov OF in KLO-ja, so sklenili, da se v vsaki vasi postavi pododbor, ki bo skrbel, da se sprejete obveznosti realizirajo tako, da bo vsak dan na gradilišču primerno število delavcev.

1. maja so začeli delati. Sedaj kopljejo temelje in glino za opeko. Prostovoljci so razvrščeni tako, da pridejo na vrsto vsak dan iz druge vasi.

Šentiljčani pravijo, da bo zadružni dom do jeseni pod streho in bo imel prostore za trgovino, pisarne, zadružne prostore, skladišča, gostilno in še nekaj stanovanjskih sob. Dvorano, ki že od prej stoji, pa bodo podaljšali za 6 metrov.

Rudarji rudnika Laško gradijo prosvetni dom

V vsej rečiški dolini, ki je dolga približno 8 km, dosedaj ni bilo nobenega doma, kjer bi se prebivalstvo lahko udejstvovalo v kulturnem življenju. Če pa pogledamo, da je tu zaposleno veliko število delavcev-rudarjev, katerim je razvedrilo in duševna hrana nujno potrebna, potem moramo obsojati vse oblasti do današnjega časa, da niso poskrbele za delavce. Šele po osvoboditvi, ko je rudnik postal last rudarjev, so delavci v sklopu sindikata sklenili, da zgrade prosvetni dom.

Prosvetni dom, katerega zidovi že stojijo v surovem stanju, se nahaja poleg rudarske kolonije, nedaleč od »Barbara rova«.

Izredno požrtvovalnost in delavnost je pokazal tovariš Alauf Avgust, katerega je prebivalstvo zaradi njegove pridnosti in dela za skupnost izvolilo za okrajno skupščino. Med ženami se je najbolj izkazala tov. Krivec Antonija, ki je bila izvoljena za delegata na II. kongres OF.

Graditev doma se bliža koncu. Pred 1. majem so postavili na zidovje strešni stol. Imajo pa težave z nabavo materiala za pokrivanje. Pred novo stavbo prosvetnega doma so imeli rudarji prvomajsko proslavo, na kateri so bili proglašeni udarniki in pohvaljeni najboljši delavci in nameščenci. L. A.

s'a ji tedaj zagrozila, »da jo bo še kostalo glavo,« če ne bo odprla naslednje noči, ko bodo ponovno prišli. Vsi obtoženci, ki pripadajo tolpi, so grozili tudi ostalemu prebivalstvu, ki jim je odrekel pomoč, zlasti pa mobilizirancem s smrtjo. Ob klatenju v Savinjski dolini so širili tudi sovražno propagando o bližnji propasti sedanje državne ureditve, o bližnji vojni, o angleških in ameriških četah, ki bodo prišle s križarji in četniki in podobne parole mednarodne reakcije.

Obtoženi Zajc se je pred odhodom v tolpo tudi domnil z obt. Heleno Horvat iz Založ, da bo prepeljal preko meje vojnega ujetnika Herberta Österreicha in je tudi pozneje prišel po njega na dom obt. Horvatove ter ga vključil v svojo tolpo. Pobegli ujetnik pa je tudi iz tolpe še istega dne odšel.

Tolpa kljub vsemu prizadevanju ni mogla med prebivalstvom najti pristavev, razen nekoliko nezavednih ljudi iz svojega sorodstva in znancev, ki so jim bili pripravljeni nuditi hrano in zatočišče. Med temi so Vidner Jože, Jezernik Ivan in Jug Vincenc, Mastnak Jože in Mastnak Franc videli pripadnike tolpe, a niso o tem obvestili organov javne varnosti. Prav tako niso zadostili svoji državljanski dolžnosti Zgank Jože, Zajc Neža, Horvat Helena in Krušič Franja in Pogačar Jože, katerim je bilo znano, da namerava Zajc v bando. Za svojevrstno pomoč se je obvezal Kolenc Vinko, ki je ob sestanku z Zajcem sam govoril, da bo kmalu prišlo do tuje intervencije v Jugoslaviji.

Širšega kroga pripadnikov ali aktivnih sodelavcev tolpa kljub vsem prizadevanjem ni našla in je bila prav zaradi zavednosti večine ljudstva po kratki dobi svojega strahovanja, dne 17. marca izsledena po organih javne varnosti. Tolpa je iz hiše, kjer je bila obkoljena, dajala ogrožen odpor in je bil zaradi tega v borbi ubit 75-letni stanovalec Golob Janez.

Pred sodiščem so obtoženci skušali zmanjšati svojo krivdo z zagovori, da so šli v oboroženo tolpo zaradi tega, da bi skupno pobegnili preko meje v Svico. Sodni postopek pa je pokazal, da so v tolpo vstopili zavestno in po temeljitih predhodnih razgovorih, dobro vedoč, kakšne cilje zasledujejo. Zato tudi niso slučajno izbrali baš čas vpoklicev v JA. Namerno protiljudsko delovanje potrjuje tudi dejstvo, da so bili člani tolpe tudi borci NOV in kot taki niso bili politično neorientirani, oziroma neizkušeni. Pri vseh svojih akcijah so delali v imenu »domobranske vojske«, svojo zagrizenost pa so pokazali tudi ob izsleditvi, ko so dajali močan odpor.

Sodišče je izreko nad obtoženci naslednjo sodbo:

Zajc Jakob, Puncer Ludvik, Mlinarič Jože in Plahuta Ivan na smrt z ustrelnitvijo in trajno izgubo državljanjskih pravic.

Veligovšek Ivan na 20 let odvzema prostosti s prisilnim delom, Kolenc Vinko 3 leta odvzema prostosti, Vidner Jože 1 leto odvzema prostosti, Jezernik Ivan 2 leti odvzema prostosti, Jug Vincenc 8 mesecev poboljševalnega dela in Pogačar Jože 3 mesece prisilnega dela.

KULTURA IN PROSVETA

Ljudska prosveta bo ponesla na gradilišča zadružnih domov duhovno vedrino in delovni polet

Na tretjem plenumu Ljudske prosvete Slovenije, ki se je vršil letos v Ljubljani, se je predvsem razpravljalo o največji in najlepši nalogi ljudske prosvete: vključitev vse ljudske prosvetne dejavnosti v akcijo za zgraditev zadružnih domov. Na pačno bi bilo mišljenje, da je gradnja domov samo stvar zadružnih organizacij in njihovih vodstev, temveč je Ljudska fronta Jugoslavije naložila posebno odgovornost vsem množničnim organizacijam.

Kakor pa ni prav, da so ponekod puščali mladino samo pri delu, da kmetje sploh niso vedeli kako se gradi, tako tudi ne bi bilo prav, da bi se ljudsko prosvetno delo izoliralo od ostalega. Treba je le odgovoriti na vprašanje, kako sodelovati v okviru te akcije ob najlesnejši povezavi z vsemi množničnimi organizacijami.

Prispevek, ki ga bo dala ljudska prosveta je: ponesi na gradilišča izkušnje o vprašanju dvoran, knjižnic, čitalnic in ideološke vzgoje. Prenesti je treba izkušnje in uspehe, ki so se pokazali tam, kjer so domovi že dograjeni na gradilišča, kjer gradnja v tempu dela zaostaja. Kulturno umetniške skupine pa naj s programom prinašajo vzgojno, vedro in aktualno vsebino, pa naj bo to pesem, recitacija, godba ali gledališki komad. Program se mora poživeti pa tudi s šaljivimi, protireakcionarnimi recitacijami, skeči ali pesmimi. Vsebinska ne sme biti namenjena samo graditeljem, temveč vsemu prebivalstvu, kjer se gradi dom. S programom je treba dvigati zavest graditeljem, v ljudstvu pa vzbuditi čuti in smisel za skupnost, za medsebojno povezanost kmeta, delavstva in delovnega izobraženstva. V ta namen je bil v torek 11. maja na MLO sestanek zastopnikov KUD in vodij kulturno umetniških skupin. V uvodnih besedah je bila pojasnjena potreba gostovanj in nastopov po gradiliščih, na področju okrajev Celje okolica, Mozirje in Poljčane, kakor tudi v Medlogu. Iz poročil je razvidno, da so se KUD že pripravila za gostovanje. Tako si je KUD »Ivan Ključar« zadalo obvezno, da priredi 24 gostovanj, KUD »France Prešeren« 6 gostovanj, KUD »Maksim Gorki«, v katerega so vključene sindikalne podružnice socialno zdravstvenih ustanov, pa bo poleg kulturnega programa, ki ga bo priredilo popoldne, vršilo dopoldne po vasi zdravniške preglede. Tudi KUD »Ivan Cankar« bo prineslo svoj kulturni prispevek s svojim orkestrom in po možnosti še pevskim zborom. Tudi naša šolska mladina noče stati ob strani velikega dela, zato bo pri ljubljani pevski zbor I. gimnazije ponesel svojo mlado in svežo pesem v naše vasi, kakor tudi dijak Ekonomskega tehnikuma. Priključil pa se bo

tudi pevski zbor terenskega aktiva Medlog, ki se nam je predstavil na letošnji proslavi AFŽ, ki bo izvajal

Sovjetski film „Maksimova mladost“

»Lenfilm« v Moskvi je 1. 1934 izdelal film o razvoju mladih revolucionarjev pod krvavim režimom carske vlade. Filmska zgodba prikazuje življenje mladih petrograjskih tovarniških delavcev, ki živijo brezskrbno, brez prave perspektive za življenje, kajti ravno v tako življenje jih je vodila proti delavska vlada tedanje dobe. Glavni junak filma je tovarniški delavec Maksim, po naravi inteligenten, ki pa živi s svojimi tovariši veseljaško iz dneva v dan. Njegovo mlado dušo pa pretresajo nesrečni dogodki v tovarni, kjer delavci vsak dan dajejo velike žrtve v korist grabežljivih kapitalistov.

Nekega dne, ko so tovariši rešili mlado revolucionarko Natašo pred zasledovanjem tovarniškega agenta, je tovarnar poklical mladega Maksima, hotel ga pridobiti za sebe, da bi mu izdal delo revolucionarjev v tovarni. Maksimu se je ta predlog zagnusil in že je hotel v svoji vihravosti naskočiti tovarnarju. Toda v tem momentu se po tovarni označi vest, da se je smrtno ponesrečil njegov najboljši tovariš. Pozneje Maksim spoznava, da kapitalisti ne poznajo usmiljenja, če gre za njihove dobičke. V nedeljski šoli se поближе spozna z učiteljico Natašo, katero je nedavno rešil. Ona mu pa razodene potrebo borbe proti vladajočemu razredu.

Niso še delavci uspeli do dobrega zagrniti grob nad truplom Maksimovega prijatelja in že je med stroji končal življenje drugi mladenič. Delavci ponesejo ponesrečenega tovariša po ulicah Petrograda in protestirajo proti nasilstvu tovarnarjev. Maksim se jim pridruži. Vodja petrograjskih revolucionarjev opazi mladega fanta, kateremu iz duše vre uporna delavska pesem. Policija razžene demonstrante in tokrat se Maksim prvič javno izkaže. Ko ga žandarji držijo v rokah, vzpodbuja tovariše:

»Kam bežite tovariši? Naprej!«

V ječi je Maksim zaprt skupno z voditeljem petrograjskih revolucionarjev, ki ga pouči, da to ni dovolj, če se pretepa z žandarji in s tem izpostavlja življenje nevarnosti. Treba je živeti in zmagati.

Maksim pride iz ječe, potem ko so mu prepovedali bivanje v skoraj vseh oblatih carske Rusije. Maksim si ne dela skrbi. Začel se je uporno boriti proti kapitalistom in postal agilen član boljševiške stranke.

Zgodilo se je, da so policisti zasledili sestanek revolucionarjev in razbili prisotne boljševike. Vodja revolucionarjev je ranjen. Maksim se prebije po njegovem naročilu do Nataše, ki vsa obupana išče pomoči potom letakov pri petrograjskih delavcih. Maksim se njeni nameri upre in diktira nov letak s približno tole vsebino:

»Tovariši! Širijo se vesti, da je petrograjski komitet razbit. To je laž! Petro-

tudi solo pevske točke, kakor tudi gledališki aktiv Ljudskega gledališča.

Sestanek je pokazal, da naše kulturne skupine razumejo nalogo kulturno prosvetnega dela, da pomagajo pri rasti zadružnih domov, ki ne bodo samo center vasi, kjer se gradi, temveč so porok skupnemu, hitrejšemu in trdnjšemu gospodarskemu razvoju!

M. F.

grajski komitet je bolj trden kot kdaj prej. To vam dokazuje tale letaki!

Zaradi tega dejanja je bil Maksim povaljen in od Komiteta poslan v nove delavske rajone, da tam organizira med delavci stranko, ki se bori za boljše življenje delavcev in kmetov.

Tako se je končala Maksimova mladost. Prisrčno je bilo slovo med Natašo in Maksimom, ki ju je zblizala skupna borba in trpljenje.

Scenarij in režijo tega filma sta izvršila Kozincev in Trauberg. Glasbo pa je skomponiral znani sovjetski komponist D. Šostakovič. Vlogo Maksima igra Boris Čirkov, vlogo Nataše pa V. Kibardinina.

Film bo predvajan od 22. do 28. maja v kinu »Dom«.

c. k.

LJUDSKO GLEDALIŠČE

Opozarjamo, da gostuje v Celju dne 23. maja ob 16.30 in ob 20. uri »Ljubljanska drama« z dramo Miška Kranjca »Pot do zločina«.

Vstopnice bodo v prodaji od 17. maja naprej v gledališki blagajni od 16. do 18.

Dramska sekcija KUD France Prešeren priredi v soboto, 15. maja ob 20. zvečer v Domu ljudske prosvete (Narodni dom) Ingoličovo trodejanko »Kraji«, v režiji tov. Durini Vanice. Vstopnice od 20 din nazdol so v predprodaji pri »Naši knjigi«. Društvo bo s predstavo gostovalo tudi v okoliških krajih in jo poneslo — obenem z drugimi točkami — tudi na gradilišča zadružnih domov.

POTUJOČI KINO CELJE-OKOLICA

predvaja sovjetski film

»Petnaštletni kapetan«

Predfilm: Resnica o Pulju.

Gomilsko	16. maja 1948 ob 16. uri
Vransko	16. maja 1948 ob 20. uri
Liboje	17. maja 1948 ob 20. uri
Štore	18. maja 1948 ob 20. uri
Grize	19. maja 1948 ob 20. uri
Dobrna	20. maja 1948 ob 16 in 20
Vojnik	21. maja 1948 ob 16 in 20
Trnovlje	22. maja 1948 ob 20. uri
Kozje	23. maja 1948 ob 16 in 20
Polzela	24. maja 1948 ob 20. uri
Ljubecna	25. maja 1948 ob 20. uri
Petrovče	26. maja 1948 ob 16. uri
Novo Celje	26. maja 1948 ob 20. uri
Velenje	27. maja 1948 ob 20. uri
Sv. Jurij pri Celju	28. maja 1948 ob 20. uri
Šešče	29. maja 1948 ob 20. uri
Mozirje	30. maja 1948 ob 16 in 20
Rimske toplice	31. maja 1948 ob 20. uri

Opozarjamo vse kinoobiskovalce, da se bodo predstave pričele točno ob določenih urah, zaradi česar naj ne zamujajo. K obilni udeležbi vabi UPRAVA

METROPOL

Od 15.—18. maja jugoslovanski film »Mladina gradi«.

Od 19.—21. maja sovjetski film »Poraz Nemcev pred Moskvom«.

DOM

Od 15.—21. maja sovjetski film »Najdenček«.

Od 22.—28. maja sovjetski film »Maksimova mladost«.

21. MAJ - DAN LETALSTVA

Na tisoče src jugoslovanskih pilotov, jadralcev, padalcev in modelarjev bije za veliko idejo, dati mlademu jugoslovanskemu letalstvu nov, močan kader. Naša ljudska oblast skrbi za vzgojo novega kadra z brezplačnim šolanjem v mnogih jadralnih in tudi v motorni šoli, z modelarskimi tečaji in sličinim. Število jadralcev in modelarjev raste z dneva v dan.

Dokaz, v kakšni meri se zaveda naša oblast pomena športnega letalstva, je 21. maj, dan letalstva. Na ta dan se bodo vršila po vsej državi propagandna predavanja, časopisje bo s članki propagiralo letalstvo med širokimi ljudskimi množicami.

Tudi s tem člankom imam namen, spoznati bralce, predvsem pa delavsko in kmečko mladino z jugoslovanskim športnim letalstvom.

Naše športno letalstvo sega nazaj v prvo povojno desetletje. Vendar se na počasnem razvoju istega pozna pomanjkanje pomoči s strani oblasti, predvsem s finančnega stališča. Prvi jugoslovanski jadralni izpiti so bili položeni v inozemstvu, doma pa se je začelo šolanje leta 1932. Število 33 jadralcev iz leta 1932 je naraslo leta 1938 že na 292. Od teh sta bila že dva srebrna C izpita. Tako je tudi jugoslovanski rekord v trajanju od 2 minut in 30 sekund iz leta 1932 že znašal leta 1939 12 ur in 43 minut. Postavil ga je na Blokah Križman. Od izbruhov nove svetovne vojne je jadralno letalstvo pri nas v glavnem mirovalo. Po osvoboditvi pa se je začelo delo tudi na tem področju z novim elanom. Ustanovila se je Letalska organizacija Slovenije, ki si je postavila za nalogo, da s sodelovanjem vse slovenske mladine ustvari novo, močno slovensko jadralstvo. Ustanovljene oziroma obnovljene so bile med vojno uničene jadralne šole na Blokah, v Ribnici in v Dobrem polju na Dolenjskem. V Ljubljani je bila ustanovljena tovarna jadralnih letal Levov, v vseh večjih krajih Slovenije, so bila osnovana športno letalska društva in grupe. Desetletja trajajo sen slovenske mladine je bil s tem izpolnjen. Vsakemu je danes dana možnost, da se udeležuje v jadralnem letalstvu, če ima za to veselje in voljo do dela. V enem samem letu delovanja nove jadralne organizacije je bilo položenih 300 A izpitov, 50 B in okrog 20 C izpitov. Iz tega je jasno razvidna razlika med predvojnim in današnjim jugoslovanskim jadralstvom, ko je bilo v enem letu postavljenih samo v Sloveniji več jadralnih izpitov kot poprej vsa letja v celi Jugoslaviji.

Vzporedno z razvojem jadralstva je hitro šel tudi razvoj modelarstva. Dober modelar bo poprej in boljše obvladal letenje s pravimi letali, kot pa nekdo, ki se ni s to stvarjo še nikoli bavil. Na malem modelu opazuje modelar vse zakone, ki vplivajo na let letala, s tem se uči, popravlja, izboljšuje. Ko ima zadostno prakso v tem, začne na podlagi izkušenj sam konstruirati letala in na teh potem spozna, če so bile njegove ugotovitve in njegovi računi pravilni. Ko postane iz modelarja jadralce, postane iz modelarskega konstruktorja letalski konstruktor, in tako stopa na plan nov kader, ki je tako potreben našemu letalstvu.

Jugoslovanske modelarske ekipe so po vojni tekmovali že v Švici in drugod,

modelarske tekme zveznega in republiškega značaja se vrše vsako leto z boljšimi uspehi in močnejšo udeležbo.

Pri jadralstvu kot pri modelarstvu pride najprej do izraza tovarištvo, ki je lahko rečemo, med jadralci tudi največje. Kajti nihče ni tako navezan na tovariško pomoč, kot ravno jadralni pilot. Istotako pa so tudi modelarji in jadralci zdravi in močni mladinci, kajti zrak in sonce sta najboljša zdravnik, in jadralski in modelarski sezona je pa ravno mogoča le spomladi in poleti, ko je največ sonca.

Marsikdo, ki bo bral te vrstice, in ki čuti veselje do sinjega športa, bo ponosen, da pripada že tej veliki družini letalcev, pa bodisi to kot jadralce, padalce ali modelar. Marsikomu bo pa žal, ker še ni našel, kljub veselju do tega športa, poti v naše letalstvo. In tem naj posebno veljajo te vrstice in 21. maj naj jim bo vabilo in obenem opomin, naj ne odlagajo, ampak vstopijo v naše vrste. JR

Moj prvi polet

Toplota iznad Roških gozdov vzhaja jočega sonca je razblinila močvirne meglice, naš smeh pa je prepočil škrtklo, da je odletela drugam po svoj zajtrk.

V pričakovanju prvega poleta nismo občutili ne rose ne jutranjega hladu, ampak smo vsi nestrpni hiteli na štartno mesto.

Težko smo mladi jadralci pričakovali ta dan, ko bomo z drsenja in balanciranja prišli preko skokov na polet. In danes smo bili tako daleč.

Srce mi bije malo močnejše, ko zaslišim svoje ime. Po prejemu naloge se pri nastavniku odjavim in Celjan Dane, ki je naslednji, me priveže na sedež. Ostro odmevajo štartna povelja v budoči se dan, rahel sunek, in že sem se odlepil od zemlje. Malo »nategnem« letalo, da pridobim na višini, nato ga zravnam v pravi len drsni kot, Pazim na horizont, za kar mi služi streha hiše v dolini. Ker šolska letala še nimajo instrumentov, si pomaga učenec s horizontom. Na njem opazi nagib letala, odklon iz smeri in »pumpanje«.

Hitro, vse prehitro minevajo sekunde, in že se bližam zemlji. Zopet malo nategnem letalo za lep pristonek, smučka se dotakne tal, par metrov še drsim in letalo je obstalo. Nagnjeno na stran čaka mladih rok, da ga spravijo zopet nazaj na vzletno mesto.

Sedaj pride proza letenja, to je tako imenovano »guranje« letala na hrib. Rep na »kovca« pritrdjenega letala vzame pilot na rame in hajd na hrib. Ostali pa tišče in vlečejo letalo. To je tudi najtežji del šolanja, vendar za mlade, do letenja in ljubezni do sinjega neba prežete jadralce nobena muka. Nasprotno, kajti vsak si želi, da bi lahko čimvečkrat zadel rep na rame, ker to pomeni, da bi bil tolikokrat letel.

Vzletišče se pomika vsak dan višje v hrib in z njim se dnevno daljšajo poleti. Sekunde rastejo v minute, mladim pilotom pa rastejo močna krila, s katerimi bodo ponesli slavo in moč jugoslovanskega civilnega, v primeru potrebe pa tudi vojnega letalstva, daleč čez naše meje.

Težko se je bilo odločiti...

Iz dnevnika:

Mati so venomer godrnjali, kadar sem omenil Progo. V podjetju niso hoteli nič slišati, ko sem prošil za dvomesečni dopust, kajti bil sem na Progi že v prvi izmeni s »Kajuhovci«. Če pristejem nekaj lastnih pomislekov, sem takrat prišel do površnega zaključka: da pač ne bo mogoče ponovno iti na Progo. Nervozno sem se premikal na stolu in prebral neki birokratski akt. Tedaj je mimo mojega okna prišel Leon. Po nabitem nahrbtniku sem spoznal, da se je Leon odločil že v tretji. Zaprl sem akt v miznico, jo zaklenil in z resnim obrazom izginil iz pisarne.

Ivan z okrožja mi je pisal naproti: »Je že prav, da si prišel. Prosvetnega referenta za prvo četo še nimamo. Ravno prav...«

Ne bom vam opisoval, kako hudo me je pogledal, ko sem mu dejal, da ne bom šel z njimi. Ker me ne pustijo, ker ne utegnem in še več drugih izgovorov sem mu povedal. Mislim, da mi je rekel: linijo manjšega odpora vlečeš. — K sreči je hitro odvihral.

Ko sem se pokazal na vratih, se mi

ni nič čudno zdelo, da je bil v poslopu tak »semenj«. Med novinci je bilo nad eno tretjino starih brigadirjev, ki so imeli že izkušnje, kako se

navdušuje in kako se dela trušč, ki skozi ušesa leti. Tudi tu so me prežirljivo gledali, ko sem jim obrazložil moje »objektivne« težave. Najbolj sem ga polomil, ko sem dejal, da nisem vzel prtljage s seboj. Sam ne vem od kod je priletelo predme nekaj kosov perila, brisača, milo in celo ščetka za zobe. Obljubiti sem moral, da bom šel, če bo le mogoče. Taborni ognji, prireditve, kopanje, telovadba, delo, tekmovanje, se mar

da takšno življenje pozabiti? Priznati moram, da me je vse bolj mikalo priključiti se. Hotel sem se oddaljiti, pa so me zopet ujeli in me pritegnili

v zbor, kjer sem pel z njimi vse dokler ni bila večerja. Tudi tokrat nisem mogel pobegniti, pa tudi trudil se nisem več k begu. Povečerja sem z njimi, potem pa se vrtil po sobah od čete do čete, kot da sem prvi, ki se je javil za tretjo izmeno. Nisem se jezil, ko so mi v smehu povedali, da je zadnji vlak proti domu že odpeljal. Bil sem preveč razigran. Šele potem, ko so vsi spali, me je spet mučila misel, kaj neki bo mati mislila

doma, pa tudi ključ od moje pisalne mize me je tiščal v žepu.

Zjutraj so podelili zastave. Potem smo korakali po mestu, a nekako ob 10. uri smo odšli na postajo. Vagoni so bili okrašeni. Intendant Pepi je odnekod privlekel kazane in posodo za kuhinjo, a meščani so nam prinesli sadja in cvetja za slovo.

Neko dekle mi je dalo šopek in dejalo:

»Pozdravljen. Pa priden bodi.«

Sedel sem že v vagonu, a spet sem pobegnil nazaj na peron. Tedaj pa je strojevodja dal znak za odhod in tisoč rok se je dvignilo v pozdrav. Parole, vzklikanje, godba in petje. Gluhega bi ganilo. Nekdo me je potrepil po ramenu. Bil je komandant:

»Kaj čakaš? Odpeljali se bomo. Pojdi.«

»Že grem. Vendar...«

»Kaj vendar?«

»Nikomur nisem nič povedal.«

»Saj je Ivan z okrožja javil... na podjetje, če kaj vem...«

»Res?« Najbrž so se mi usta razlezla v zadovoljen nasmeš in šel sem za njim. Sedel sem poleg komandanta k odprtim vratom in odzdravljaj množici. Vlak je odpeljal.

Ko smo se peljali proti rojstnemu

mestu, mi je vsako minuto postajalo bolj tesno pri srcu. Bolj ko sem silil pogled drugam, bolj so se oči obračale k mali hišici pod gozdom. Je le nerodno, če jo človek takole po »francosko« potegne od hiše.

Na postaji je bilo dosti ljudi. Gledal sem v množico topo, kot da nikogar ne poznam. Tedaj me je predramil znan glas. Poznal sem ga med zmešnjavo glasov. Bila je mati:

»Vendar si prišel. Tako sem se že bala. Skoči hitro dol, saj vidiš, da vlak že pelje?«

Vsial sem. Tovariši so me gledali. Sklonil sem se čez ograjo in ji zaklical:

»Saj se vrnem!«

»Kdaj?« je vprašala.

Hotel sem reči: S prvim vlakom, ki pride iz Zidanega mosta. Vendar se mi je upiralo, da bi res tako storil. Upiralo pa se mi je tudi, da bi mater nalagal in zaklical sem:

»Čez dva meseca mati. Na svidenje!«

Nisem slišal, kaj mi je še klicala za mano. Kar odvalilo se mi je od srca. Sedel sem k tovarišem in zapel: »Zaboravit nečemo — Omladinsku prugu...«

Tudi drugi so zapeli in godec je pritegnil s harmoniko.

FIZKULTURA

Titova štafeta

Tudi letos se bo vršila širom vse Jugoslavije tradicionalna manifestacija — Titova štafeta. Zopet bodo desetstisoč fizikulturnikov iz vseh bratskih jugoslovanskih republik prinesli ljubljenski maršalu za njegov rojstni dan borbene pozdrave in iskrene čestitke delovnega ljudstva Jugoslavije. V svojih čestitkah bodo vsi naši delovni ljudje sporočili našemu Maršalu svoja delovna zagotovila iz vseh področij udejstvovanja.

Ob sprejemu tekačev Titove štafete preteklega leta v Beogradu, je maršal Tito med drugim dejal: »V čestitkah, ki ste mi jih prinesli, je izražena globoka vera, da bomo izvršili to, kar smo si postavili za naloge, to je petletni plan, to je boljše in srečnejše bodočnost naših narodov. Iz teh čestitk izžareva neomajna od-

ločnost in vztrajnost naših narodov, da izvrše naloge, ki so sedaj pred nami in vse bodoče naloge, kakor tudi, da obvladajo vse težave, ki bi se pojavile na poti k ustvaritvi naših zamisli.«

V letošnjih čestitkah bodo lahko naši fizikulturniki dokazali, da se je naše ljudstvo nenehno borilo in se z nezmanjšano silo zmagovito bori še vnaprej za preko- račenje plana, za odpravo kulturne in politične zaostalosti in za dosego vseh tistih ciljev, ki nam jih je začrtal naš Maršal.

Z množičnim sodelovanjem pri manifestacijah ob priliki letošnje štafete bomo najboljše izrazili brezmejno ljubezen do našega Maršala in do nove Jugoslavije, v kateri bodo imela naša mlada pokolenja možnost vsestranskega razvoja.

1. GLAVNA PROGA

FD Konjice sprejme štafeto ob 8.07 uri, kjer ni nobenega prestopa in organizira štafetni tek do meje okraja Celje-okolica.

FD Bratstvo, Vojnik, prevzame organizacijo od meje do konjiškega okraja do 5 km pred Celjem.

SFD Kladivar organizira štafetni tek 5 km pred Celjem proti Vojniku do MLO, kjer je prihod štafete točno ob 9.43 in po petminutnem prestopu ob 9.48 uri krene štafeta naprej proti Ljubljani.

SFD Kladivar nadalje organizira tek iz Celja do Levca.

FD Petrovče ob Levca do 1 km pred Žalcem.

FD Hmeljar 1 km pred Žalcem do 1 km pred Št. Petrom.

FD Št. Peter 1 km pred Št. Petrom do mesta čez Savinjo (gostilna Sadnik).

FD Št. Pavel naprej 2 km pred Gomilskem.

FD Gomilsko do avtobusne postaje Sv. Jurij ob Taboru.

FD Sv. Jurij ob Taboru do Prekope.

FD Vransko od Prekope do Ločice. Od tam naprej poneso štafeto palico mladinci iz celjskih gimnazij, ki izvedejo pre- dajo na Trojanah fizikulturnikom ljubljanskega okrožja.

Prihod štafete skozi posamezne kraje na glavni progi:

Konjice	— 8.07 uri
Vojnik	— 9.07 uri
Celje	— 9.43 uri
Petrovče	— 10.16 uri
Žalec	— 10.24 uri
Sv. Peter	— 10.36 uri
Grobje	— 10.44 uri
Sv. Rupert	— 10.52 uri
Gomilsko	— 11.04 uri
Sv. Jurij ob Tab.	— 11.12 uri
Prekopa	— 11.20 uri
Vransko	— 11.32 uri
Trojane	— 12.16 uri

2. Priključki: Organizacija proge Rogaška Slatina — Celje

FD Sv. Jurij od meje s Šmarskim okra- jem do Prožinske vasi.

Titova štafeta - manifestacija bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov!

LOKALNE PROGE TITOVE ŠTAFETE

v okraju Celje-okolica

TRBOVLJE — CELJE priključki

Sv. Rupert — Laško	— 11 km čas 44 minut
Sv. Rupert	— 0 km start ob 8.05 uri
Mala Breza	— 1.5 km start ob 8.11 uri
Tevče	— 4 km start ob 8.27 uri
Lahomno	— 1.5 km start ob 8.33 uri
Marijagradec	— 2.5 km start ob 8.43 uri
Laško	— 1.5 km start ob 8.49 uri
Sv. Lenart — Lahomno	3.77 km čas 17 min.
Sv. Lenart	— 0 km start ob 8.08 uri
Stopice	— 2.75 km start ob 8.20 uri
Lahomno	— 1.20 km start ob 8.25 uri
(priključek zgornji prog)	

Rogaška Slatina — Celje — priključek

Št. Vid pri Planini — Sv. Jurij pri Celju	18 km čas 1 ura 15 minut
Št. Vid	— 0 km start ob 7.34 uri
Planina	— 2.5 km start ob 7.44 uri
Dobje	— 4.75 km start ob 8.04 uri
Jezerce	— 2 km start ob 8.12 uri
Vodice	— 2.75 km start ob 8.23 uri
Črnlolica	— 3.75 km start ob 8.33 uri
Sv. Jurij	— 2.70 km prih. ob 8.49 uri
Črnlolica	— 2.75 km start ob 8.38 uri
(križišče pri Naprozi)	

Konjice — Celje — Vransko — priključki

Dramlje — Trnovlje — Majdičeva kapela	14.40 km čas 1 ura 1 min.
Dramlje	— 0 km start ob 8.24 uri
Dole	— 3 km start ob 8.36 uri
Blagovna	— 2.25 km start ob 8.46 uri
Goričica	— 1.90 km start ob 8.54 uri
Ljubecna	— 3.25 km start ob 9.08 uri
Trnovlje	— 2.25 km start ob 9.18 uri
Majdič. kap.	— 1.75 km prih. ob 9.25 uri
(na glavno progo)	

Šmartno v Rožni dolini — Celje

— km čas 38 minut	
Šmartno	— 0 km start ob 9 uri
Št. Jungert	— 2.85 km start ob 9.13 uri
Lopata	— 2 km start ob 9.21 uri
Ostrožno	— 1.90 km start ob 9.29 uri
Celje	— 2.25 km prih. ob 9.38 uri
Dobrna — Nova cerkev	— glavna cesta

Konjice — Celje: 9 km čas 38 min.	
Dobrna	— 0 km start ob 8.28 uri
Pristava	— 1.35 km start ob 8.35 uri
Nova cerkev	— 5 km start ob 8.55 uri
Glav. cesta	— 2.65 km prih. ob 9.06 uri
(1 km nad Vojnikom)	

Št. Janž — Sv. Andraž — Dobrteša vas	24 km čas 1 ura 50 minut
Št. Janž	— 0 km start ob 8.45 uri
Št. Ilj	— 10 km start ob 9.33 uri
Ložnica	— 2.75 km start ob 9.45 uri
Sv. Andraž	— 2.25 km start ob 9.55 uri
Polzela	— 4.50 km start ob 10.15 uri
Dobrteša v.	— 5 km prih. ob 10.35 uri

Liboje — Griže — Latkova vas	12.65 km čas 56 minut
Liboje	— 0 km start ob 9.45 uri
Kasaze	— 3.20 km start ob 9.58 uri
Migojnice	— 2.20 km start ob 10.09 uri
Griže	— 9.50 km start ob 10.13 uri
Šešče	— 2.75 km start ob 10.24 uri
Dolenja vas	— 2.25 km start ob 10.31 uri
Latkova vas	— 1.75 km prih. ob 10.38 uri

priključek tej progi: Zabukovca — Griže	2.25 km čas 9 minut
Zabukovca	— 0 km start ob 9.59 uri
Griže	— 2.25 km prih. ob 10.08 uri

Marija Reka — Dolenja vas	7 km čas 30 minut
Marija Reka	— 0 km start ob 9.56 uri
Št. Pavel	— 6.45 km start ob 10.24 uri
Dolenja vas	— 0.50 km prih. ob 10.26 uri

Letuš — Braslovče — Gomilsko	9 km čas 40 minut
Letuš	— 0 km start ob 10.18 uri
Male Braslovče	— 2.70 km start ob 10.31 uri
Braslovče	— 1.30 km start ob 10.36 uri
Gomilsko	— 5 km prih. ob 10.58 uri

Dolžina vseh prog je 215.57 km.	
Čas, ki je potreben za tek: 15 ur 7 minut	
Predvideno število tekačev 854 do 1000	

Okrajni fizikulturni nastop

Ena največjih fizikulturnih manifestacij v letošnjem letu bo pri nas v Celju okrajni fizikulturni nastop, ki se bo vršil dne 30. maja in ki bo pokazal uspehe dela po naših društvi in šolah. Sodeč po dose- danjih prijavah, bo znašalo skupno šte- vilo nastopajočih približno 2000.

Na večer pred nastopom bodo fizik- turniki izvedli štafeto z baklami po mest- nih ulicah, a na sam dan nastopa bo ob 6. uri zjutraj budnica, ki bo opozorila na- šo javnost na popoldanski nastop, ki se bo vršil ob 15. uri na Glaziji. Program na- stopa je naslednji:

1. Pozdrav zastavi,
2. Proste vaje pionirjev in pionirk,
3. štafeta 4x100 m, mladinci,
4. Orodna telovadba,
5. Igre pionirjev in pionirk,
6. Proste vaje mladink,
7. Pionirska štafeta 10x40,
8. Proste vaje mladincev,
9. Proste vaje »Bratstvo — Edinstvo«, člani in članice.

Vsak, ki živi in doživlja z našo mladi- no, se bo nastopa udeležil in ji s tem dal največje priznanje za njih trud in pri- zadevanje v okviru fizikulturnega ude- stvovanja.

KLADIVAR : NAFTA (Dolnja Lendava) 4:2 (2:1)

Precej zaskrbljeni so bili navijači Kladivarja v nedeljo 9. maja ob 16. uri na Glaziji, ko so gledali okrnjeno ter oslab- ljeno enajstoročje, ki naj bi se zoperstavila v zadnji prvenstveni tekmi I. slovenske

Štafeta 25. maja - naša zaobljuba maršalu Titu za izpolnitev 5 letke!

lige Nafti, nekdanjemu slovenskemu pr- vaku. Vsakdo je vedel, da domače mo- štvu nujno potrebuje obe točki in da mu stoji Nafta tik za petami. Res je pa, da Nafta ne predstavlja več to, kar je en- kart bila in da je več njenih zadnjih po- razov potrjevalo njeno slabo formo. Toda v tej tekmi se je Nafti prav tako šlo za dragocene točke in nastopila je pred 2000 gledalci v Celju v svoji najmočnejši po- stavi.

Načelnik sekcije se je znašel v nede- ljo pred težkimi problemi. Vodka napada Čoh je bil odsoten, Gombač in Koželj ni- sta nastopila, a Dobraj je bil še težje bleširan od zadnje tekme z Garnizijo in ni bilo izgledov, da bi mogel nastopiti. Odločil se je za riskantno potezo — vse sile v napad. Četer naj bi vodil napad, Bernard naj bi ga zamenjal. Poznamo Emila, da je vedno v stalni formi in ni- nas bilo strah, toda Vili je Vili in on je doslej vselej igral za dva. K sreči je Radko bil toliko goreč nogometaš, da je kljub poškodbam nastopil ter samo na centru statiral, kar je pa zmagi mnogo pripomoglo. Gradil je igro ter podpiral napad v nevarnih situacijah pred nasprot- nikovim golom.

Poteza načelnika se je sijajno obnesla. Oslabljeni Kladivar je porazil Nafto, če- prav se je ta trdovratno branila in tako zadovoljil toliko zaskrbljeno publiko, ki je bila že resnično žejna zmag svojega ljubljanskega kluba.

Začetni udarec je imel Kladivar, ki je v nekaj sekundah zabil po Čaterju prvi gol. To je precej vplivalo na Nafto, ki se ni takoj opomogla in šele po 10 min. pritisku domačinov, po štirarju v 12 min. izenačila. Ob tej priliki je bil imenovan igralec poškodovan ter je zapustil igri- šče. Toda že v 15. min. lepo podano žogo Čaterja, Belcer ostro strelja v mrežo. Navdušenje publike je nepopisno. Kladivar je do odmora večji del v premoči, med- tem ko Polutnik odklanja vse nevarnosti pred svojim golom. V drugem delu igre se gostom posreči ponovno po Tereku v 8. min. izenačiti na 2:2, ali v 16. min. Čater hladnokrvno povisa na 3:2. Kladivar je spet večkrat pred golom Nafti, ali več šans ne izkoristi. V 34. min. se je Čater povlekel v obrambo, da bi očuval rezultat, uspe Belcerju hiter prodor, to- da Hegediš skuša žogo odbiti, katera pa mimo vratarja lepo zavije v gol.

Gostje so zaigrali prav dobro, toda povzročili so nešteto faulov, kar je kva- rilo igro. V napadu se je odlikoval Terek, katerega je skrbno čuval razpoloženi Bernard. Branilca sta bila v izredni for- mi ter razbijala pogosto nevarne napade domačinov. Posebno sta se odlikovala v igri z glavo.

Domačini so pokazali, da se bodo po- laagama spet znašli v potrebni formi. Po- lutnik je bil spet kakor je treba in žel je priznanje razpoložene publike. V o- brambi je bil poleg njega najboljši Bern- ard. Mladi Pleterski je bil prav dober

in požrtvovalen. V napadu sta se razen Čaterja izkazala Belcer in Zidar, ki sta mnogo doprinesla zmagi. Pohvaliti bi bilo treba zadržanje Dobrajca, katerega ge- sta je bila zelo lepa.

Sodnik Erlih je sodil zelo dobro in publika je zadovoljna, da je Ljubljana di- rigirala že dve nedelji boljše ter objek- tivnejše sodnike.

Božo Videnšek

Navodila

udeležencem XI. vsesokolskega zleta v Pragi

Z ozirom na bližnje taborenje v Ljub- ljani, kjer se bo vršila skupna vadba za udeležence praškega zleta, bo izbira istih v Celju od 25. do 29. maja. Skupna vad- ba v Ljubljani se bo pričela dne 9. juni- ja. V samem taborišču bo vladala stroga disciplina, zato naj si starši ne delajo nepotrebnih skrbi. Tudi za higieno je v polni meri preskrbljeno. Vsak udeleženec mora biti predhodno zdravniško pregle-

dan in cepljen proti legarju. Pregled in cepljenje bo izvršila šolska poliklinika.

Udeleženci bodo opremljeni za zlet z novimi slavnostnimi kroji in telovadnimi oblekami. Za skupno predelavo v Ljub- ljani naj si vsak pravočasno preskrbi po- treben pribor, odejo in dve rjuhi, a za potno dovoljenje 2 slike. Ostala navodila slede.

KOLESARSKI CROSS SFD Kladivarja

Dne 9. maja ob 9. uri dopoldne se je vršil v Celju kolesarski cross, katerega se je zaradi slabega vremena udeležilo samo 12 tekmovalcev. Proga je bila dolga 11 km, potekala je v glavnem po ravnem terenu z delom proge, katero so morali tekmovalci pešačiti. Rezultati so bili na- slednji:

1. Šumer Franc, FA Ljubecna	20.49
2. Aržan Anton, FA Ljubecna	21.41
3. Dolenc Anton, FA Poštar	22.54
4. Lečnik Franc, FA Poštar	23.40
5. Dobrotinšek Rafko, FA Grafičar	24.21

Start in cilj je bil pred kolodvorom.

Organizacija je bila dobro izvedena.

PRVENSTVO V ODOBJKI za okraj Celje in okolica

Okrajni fizikulturni odbor Celje in oko- lica razpisuje prvenstvo v odbojki, ki se bo vršilo dne 15. maja 1948 ob 15. uri v Celju na igrišču v mestnem parku. Vsa- ko društvo odnosno samostojni aktiv la- hko sodeluje z eno moško in eno žensko vrsto. Zrebanje parov se bo vršilo pred samim tekmovalcem. Način tekmovalstva (na izpadanje ali po točkah) se bo dolo- čilo z ozirom na število prijav.

Prijave, v katerih morajo biti igralci (igralke) poimensko navedeni, je treba poslati najkasneje do 14. maja na Okrajni fizikulturni odbor Celje in okolica.

Stroške za vožnjo in prehrano krijejo društva sama.

ŠAH

BRZOTURNIR Kladivarja

V sredo, dne 5. maja je priredila ša- hovska sekcija SFD Kladivarja svoj redni

Avto-moto društvo „Šlander“ je odprlo lastno avtomehanično delavnico

Že davno se je čutila med člani avto- moto društva »Šlander« v Celju potreba po lastni avtomehanični delavnici. Za- radi tega si je uprava društva na letni skupščini zadala nalogo, da odpre lastno delavnico za svoje članstvo. Dne 1. aprila se je želja članstva izpolnila, moto-dru- štvo »Šlander« je uredilo svojo lastno avtomehanično delavnico v Razlagovi uli- ci, kljub mnogim težkostim in oviram, za kar gre zahvala neumornemu društve- nemu odboru, predvsem pa tovarišem pred- sedniku, tajniku in gospodarju društva, ki so žrtvovali skoraj vse svoje prosti čas za organizacijo in ureditev delavnice.

Delavnico, ki se nahaja v Razlagovi ulici, vodi tov. Gajšek, poleg katerega bo za precizno in vestno izvedbo popravil skrbel tudi tov. Oslag, ki je bil pred ne- kaj dnevi demobiliziran iz JA, kjer je še izpopolnil svoje strokovno znanje. Poleg že omenjenih strokovnjakov zaposluje de- lavnica še dva vajenca, ki bosta pod njun- im vodstvom postala kmalu dobra avto- mehanika.

Novourejena delavnica je namenjena predvsem članom-motoristom, ki bodo svoja motorna kolesa lahko brez skrbi za- upali v popravila, ki bodo opravljena res strokovnjaško in vestno, pod najugodnej- šimi pogoji. Predvsem se članom moto- društva ne bo treba bati odiranja in na- vijanja cen, kakor se je to dogajalo pri raznih privatnih delavnicah, da je lastnik motornega kolesa ali avtomobila za naj- manjši popravilo plačal precejšnjo vsoto denarja, ker ni mogel kontrolirati, kaj se je prav za prav popravljalo. V delavnici avto-moto društva se članom ni treba bati podobnih primerov, saj ima vsak član možnost, da si svoje motorno vozilo po-

Preklicujem uradno živilsko nakazni- co na ime Zupan Adolf, Zabukovca 134, kot neveljavno.

Stanovanje, v sredini mesta, ena soba, kuhinja in pritlikline zamenjam za prav takšno kjer koli v Celju. Naslov v Zi- danskovi ulici 24 (mlekarna).

Zamenjam dobro ohranjeno preprogo »Smirna« 2,50x2,50 za dobro ohranjen radio aparat, ali ga prodam in kupim radio aparat. Naslov v upravi Celjskega tednika.

Zamenjam dobro ohranjeno moško dvokolo za kromatično, klavirsko ali dia- tonično harmoniko. Naslov v upravi Cel- skega tednika.

OBVESTILO

Vse javne ustanove in obrti na območ- ju MLO Celje naj v najkrajšem času spo- ročijo podjetju »Kurivo« MLO Celje po- trebe premoaga in drv do konca leta 1948. Navedejo naj res dejansko potrebne ko- ličine, ki jim bo pri največji štednji za- dostavljala za to dobo. Javne ustanove naj navedejo samo najnujnejše potrebe drv, ker so drva v prvi vrsti namenjena široki potrošnji, dočim se bodo s premo- gom krile predvsem potrebe teh ustanov. Pri navedbi potrebnih količin kuriva naj se upošteva zaloga, ki so ostale od zadnje zime, ravno tako drva in premog, ki so jih prejeli letos za prihodnjo zimo. Ker je kontingent kuriva dodeljen od mi- nistrstva samo za dobo letošnjega leta, zato naj označijo svojo potrebo po kuri- vu samo za čas zaključno 31. dec. 1948.

Poverjenstvo za trgovino in preskrbo MLO Celje